

1890-06-03

SENDER

Susette Cathrine Holten

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Leikvoll, Norge

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Johan Thomas Skovgaard
Peter Skovgaard
Ingeborg von der Lippe Konow

Mentioned locations:
København, Danmark

Archive:
Mappe 42 nr. 30

TRANSCRIPTION

Mappe 42 brev 30
Leikvoll 3die Juni 1890

Kære Agnete ! (og Kim)

Postdag kommer og Postdag gaar, men aldrig bringes noget til mig, saa jeg aner intet om "Hjemme". Ja det er ikke min Hensigt at klage paa Jer for det er jo mig, der skylder Jer Brev; men bare lade Jer vide, at jeg intet ved. Om I endnu er i Kjbh. eller nogen Ting om noget som helst. Jeg tænkte lidt paa om dette Brev skulde kloges adresseres til Onkels, for hvis I er rejst, men i saa Fald har I dog vel givet Jer Adresse, saa det finder vel frem. Vi lever vel, baade Mennesker og Dyr. Lille Bæ trives

-2-

alt for godt. Det er voxet saa voldsomt at det næsten ikke er til at styre. Vi ligefrem slaas om Flasken, naar det drikker. Det er for stort at være i Stuen, det gnasker paa alt Ting og laver umadelige Damme paa Gulvet, saa de sidste Nætter har det sovet paa Das. Men i fri Luft er det sødt og om Aftenen saa lystigt og hopper og slaar ud med Benene paa den latterligste Maade. Om Aftenen er det ogsaa villigt til at spadserere og følge mig pænt, men om Dagen kan det ikke udstaa at "ræke i Landevejen" som vi siger paa Norsk.

V har det for Resten koldt i denne Tid, vi lægger endog lidt i ovnen.; i Dag har det regnet, men stille og blidt, som bare godt er paa denne Tid. Og naar saa Regnen hører op kommer

-3-

dette skønne med Skyerne som hængende ned over Fjældene og hvide Taager som driver omkring, saadan er det nu.

Hvordan mon Børnene nu har det, det er al Tid saa morsomt at høre om dem, og Agnete skriver saa fornøjeligt om dem. Hvor skal I ellers hen?

Det har været ondt Vejr at male i saa koldt, saa meget har jeg ikke faaet gjort, men jeg har da slaaet to store Lærreder paa Blindrammer og smurt dem lidt til.

Hele Familien var da herinde til Pintse og Ingeborgs Fødselsdag, og da kom der jo mange gode Ting til Huse baade spisendes og andre Ting, og mange af de spisendes har vi endnu.

8 Hummer men de er væk for længe siden.

Forleden kom her en ny Præst til Sognet,

-4-

det har staaet ledigt i det mindste et Aar, og her har været en Capellan, saadan et fint elskværdigt Menneske, som er uhyre afholdt; og nu denne nye Præst, noget værre kan man ikke se for sine Øjne, han ser ud som en

Gom eller Bytting ja han kan jo være bedre end sit Ydre, men jeg tvivler paa det, jeg hørte ham holde en Tale forleden til et Sølvbryllup, ja Talen hørte jeg ikke men Tonen, og en saadan brægende Prædiketeren det var til at krybe i et Musehul for.

Er det ikke Synd at en Egn med saa fine og gode Bønder skal trækkes med slig en Hyrde. Jeg er bleven mere end nogen Sinde paa det rene med at Frimenighed er det eneste der er Mening i.

Hils hos Onkels saa meget, hvordan mon alle har det.

Farvel, hav det alle godt.

Jeres Cathrine

Lipkøll 3^{die} Juni 1890.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 42 Nr. 30

Gjæmmed

Kjære Agnete: (og Hin).
Postdag kommer og Postdag gaar, men
aldre bringes noget til mig, saa jeg
anser intet om "hjemme". Ja det
er ikke min Mening at klage
paa Jer, for det er jo mig, der
skylder Jer Brev; men bare lad
Jer vide at j. intet ved. Om I
endnu er i Kjøbenhavn, eller nogen Ting
om noget som helst. J. tænkte lidt
paa om dette Brev skulde klages
adresseres til Onkels, for hvis I var
rejt, men i saa Fald har I dog
vel givet Jer Adresse: saa det findes
vel frem. Vi lever vel, baade
Minnesker og Dyr. Lille Bør trives

alt for godt, det er voxet saa voldsomt
at det næsten ikke er tid at styre.
» (P ligesom slaas om Haaken), naar
det kikker. Det er for stort at vare
i Pluu, det gnasker paa d Ting og
har i ubaarlige Damm paa Gulvet,
saa de sorte Natten har det sort paa
Det. Nu i fri Luft er det godt,
og om Aftenen saa Lykt og kopper
og slaas ind med Benne paa den
latterligste Maade. Om Aftenen
er det ogsaa villet til at spaaere og
følger mig paa, men om Dagen kan
det ikke udstaa at røbe i Landvigen
som vi siger paa Norge.

Vi har det for Ruten brødt i dune
Tid, vi lægger ind i Ruten; i Dag
har det regnet, men blide og bløt, saa
kan godt er paa dune Tid. Og naar
saa Regnen kommer op, kommer dette

støjende med Skyerne som henger
ind om Faldene og beride Tager som
druer omkring, saadan er det nu.

Hvordan mon Børnene nu har det.
Det er at Tid saa morsomt at høre om
dem og Agnate skiver saa færdigst an
dem. Hvor skal I ellers høre.

Det har været godt og at maas i
saa godt, saa meget har i ikke faaet
got, men i har da slaaet to store
Kæder paa Blomstrerne og smukt
dune lidt til.

Alle Familien var da hende til Ruten
og Englands Færd, og de kom
der jo mange gode Ting, til Huse
baade spissendes og andre Ting, og
mange af de spissendes har vi endnu.
8 Pluume, men de er vakk for
længere tid.

Forleden kom her ny Brest til Lyng,

dit har staaet ledigt; det mindte et Aar,
og her har været en Capellan, saadan et
fint elskværdigt Menneske, som er ukysk
afholdt; og nu drømmer jeg Trøst, noget
være kan man ikke se for sine
Øjne, kan se ud som en Gnom eller
Pyttling, ja kan kan jo være bedre end
sit Lyde, men j, trovels paa det, jeg
hørte ham holde en Tale forleden til et
Selvbrud, ja Talen hørte j ikke mere
Tonen, og en saadan brægende Trækton,
det var tit at krybe i en Mus^{ehul} for.

Er det ikke Lynd at en Eng med saa vel
mindelig fine og gode Bønder skal trækkes
med sig en Hylde. Jeg er bleven mere
end nogens Lunde paa den rene med at
Frimanighed er det eneste, der er Mening
i. Hils hos Oskels saa meget,
hoordaa mon de alle her dit.

Farevel. hos det alle godt.
Mange Hilsener fra Jørgen. Jeres Catharina